

Αστικές διαδρομές: Γραμμή 58

Από **Στέλλα Παϊσανίδη** - March 26, 2018

Λέξεις: Στέλλα Παϊσανίδη

Εικόνες: Σοφία Λαμπρινοπούλου

Τα μεσημέρια στο γραφείο η έμπνευση βαράει κόκκινο και η συντακτική ομάδα της Parallaxi αρχίζει με δέος να ρίχνει στο τραπέζι όλα εκείνα που θα μπορούσαν στο μέλλον να αποτελέσουν άξια λόγου. Καταλήγω στο ότι κάθε κουβέντα περιλαμβάνει αναφορά στον οργανισμό που στοιχειώνει τη δική μας σκέψη και των απανταχού Θεσσαλονικέων: τον ΟΑΣΘ. Πάει καιρός από τότε που αποφασίσαμε να επιβιβαστούμε σε όλα τα αστικά της πόλης και να σας μεταφέρουμε εντυπώσεις από καθεμία. Αυτή τη φορά, σειρά είχε μια διαδρομή με προορισμό **το Θεσσαλονικιώτικο Μπέβερλι Χιλς**.

Βρείτε τις προηγούμενες αστικές διαδρομές **ΕΔΩ**.

Γραμμή 58: Πανόραμα – Δ/νη Χορτιάτη. Το πρώτο δρομολόγιο ξεκινάει από την αφετηρία του στις 05.20 και συνολικά κάνει 42 ολόκληρες στάσεις μέχρι να φτάσει στον προορισμό

του, που είναι η οδός Βενιζέλου. Κι έπειτα ξανά από την αρχή.

Πήραμε το όχημα από την στάση Αριστοτέλους επί της Εγνατίας ένα πρωί και ακολουθήσαμε την διαδρομή του αντίστροφα, από το τέρμα μέχρι το Πανόραμα. Ένα κατά τα άλλα συμπαθέστατο όχημα, σίγουρα μεγαλύτερο από τη γραμμή 15, με την οποία τυχαίνει, δυστυχώς, να έχω καθημερινό «αλισβερίσι». Μπορεί να μην καταφέραμε να κερδίσουμε τη δική μας θέση, ωστόσο, ήμασταν στην ευχάριστη θέση να απέχουμε ο ένας από τον άλλο τουλάχιστον πέντε μέτρα. Είναι πιθανότατα από τις λίγες φορές που ο ΟΑΣΘ καταφέρνει να μην κερδίσει το κλασικό βραβείο «πατημένης σαρδέλας».

Μια γρήγορη ματιά τριγύρω και σε όλες τις κατειλημμένες θέσεις: είναι καθισμένοι καλοστεκούμενοι παππούδες οι περισσότεροι με μια εφημερίδα στο χέρι. Θυμάμαι μια ντόπια φίλη να μου περιγράφει πόσο «καλή» περιοχή είναι το Πανόραμα, οπότε η εικόνα αυτών των παππούδων μου το επιβεβαιώνει. Που και που ανεβοκατεβαίνει και κάποια κυρία που πηγαίνει για να καθαρίσει κάποιο σπίτι στην πλούσια συνοικία.

Έχοντας διώξει κάθε αρνητική σκέψη και με σύμμαχο τον καιρό, είμαι έτοιμη να θαυμάσω όλα τα μνημεία – και όχι μόνο – που θα δω να ξεπετάγονται εμπρός μου σε αυτές τις στάσεις. Άλλωστε, μία τόσο μακρά περιήγηση φάνηκε να κοστολογείται αρκετά φθηνά, εφόσον βέβαια αυτή υποθέσουμε ότι γίνεται για μία και μοναδική φορά.

Δεν είναι η πρώτη φορά που τα σχέδιά μου «ναυαγούν». Ήδη από τις πρώτες γνώριμες στάσεις στην Εγνατία μία διαδήλωση έρχεται να ταραξει την ηρεμία μου. Πατώντας ένα μαγικό κουμπί, επανέρχομαι γρήγορα στη σκληρή πραγματικότητα ενώ στο βάθος ακούω το πλήθος να φωνάζει με παλμό τη λέξη «εργάτες». Παρεμβαίνει «μουσικά» ο εκκωφαντικός ήχος του ΕΚΑΒ. Είναι Τετάρτη και ο κόσμος έχει ξεχυθεί στους δρόμους. Κίνηση με θέα τις λαμαρίνες του μετρό στην Αγίας Σοφίας.

Φτάνοντας στην Καμάρα νέες διαμαρτυρίες των 90 απολυμένων της ΕΥΑΘ κρατούν με τη φωνή τους ζωντανούς τους ρυθμούς της πόλης. Πολύ κοντά στο Πολυτεχνείο νέες σειρήνες του ΕΚΑΒ καθιστούν τα επίπεδα άγχους μου από υψηλά σε υψηλότερα. Κάτι έχει συμβεί. Επί της Κωνσταντίνου Καραμανλή, διακρίνουμε στο βάθος την τροχαία. Λίγο μετά πληροφορούμαστε για θανατηφόρα παράσυρση πεζής από δίκυκλο.

Πλησιάζοντας το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο περνάμε αμέτρητες μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις. Μία σειρά από πολυκατοικίες είναι παραταγμένες εδώ κυρίως για εμπορικούς

σκοπούς. Στα γραφεία ΟΑΣΘ συναντάμε -επιτέλους- το πρώτο πάρκο αλλά και μια εκκλησία λίγο πριν την είσοδο στο Πανόραμα. Είναι η Οσία Ξένη, που χτίστηκε το 1924 από τον Χαρίλαο, η πρώτη εκκλησία του συνοικισμού που, προς τιμήν της μητέρας του Πολυξένης ονομάστηκε "Οσία Ξένη". Αργότερα, ο ναός αφιερώθηκε και στον Άγιο Νεκτάριο.

Με την ελπίδα ότι στη Στροφή Πανοράματος θα ξεφύγουμε από τη σωρεία καταστημάτων, στην οδό Πλαστήρα συναντάμε ξανά μια σειρά από μαγαζιά, ευτυχώς όμως και το πρώτο μεγάλο πάρκο. Στην ίδια οδό οι Ρώσοι έχουν χαρίσει στην πόλη μια εκκλησία. Μικρή, αλλά υπεραρκετή για τις θρησκευτικές τους ανάγκες. Πρόκειται για τον Άγιο Νικόλαιο.

Αμέσως μετά την στάση «γέφυρα» μια ταμπέλα με τίτλο «Δήμος Πυλαίας- Χορτιάτη» υψώνεται μπροστά μας και οι διαφορές με το κέντρο είναι ήδη αισθητές. Στην κατά πολύ ανηφορική πορεία μας, η Θεσσαλονίκη αρχίζει να απλώνεται μπροστά μας αβίαστα σαν κουρασμένη γυναίκα. Ούτε λίγα μέτρα και είναι εντυπωσιακό το ότι βρίσκουμε στο δρόμο μας ακόμα μία εκκλησία, τον προφήτη Ηλία.

Στις αρχές του 19ου αιώνα, στη θέση όπου βρίσκεται και σήμερα ο Ιερός Ναός, χτίστηκε ο πρώτος μικρότερος Ναός του Προφήτη Ηλία. Λόγω της ραγδαίας πληθυσμιακής αύξησης της περιοχής, κρίθηκε αναγκαίο να κατεδαφιστεί και στη θέση του χτίστηκε ο σημερινός Ναός. Η θεμελίωση έγινε το 1926 και εγκαινιάστηκε από τον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κυρό Γεννάδιο στις 28 Νοεμβρίου του 1935. Από τον παλαιό Ναό διατηρήθηκε μόνο το κωδωνοστάσιο, χτίσμα του 1854, το οποίο έχει χαρακτηριστεί ως διατηρητέο μνημείο από την αρχαιολογική υπηρεσία. Στον Ιερό Ναό φυλάσσονται: τεμαχίου του Τιμίου Ξύλου καθώς και χαριτόβρυτα λείψανα Αγίων.

Επόμενη στάση τα «Κοιμητήρια» απ' όπου διακρίνουμε τον κοιμητηριακό ναό Αγίας Τριάδας. Σύμφωνα με τον Νίκο Τελίδη, οι πρώτοι πρόσφυγες βρήκαν στο Αρσακλί, όπως ονομαζόταν παλιά το Πανόραμα, κοιμητήρια τουρκικά εκεί που είναι σήμερα η πλατεία. Αυτά, δεν τα χρησιμοποίησαν, αλλά σε πρώτα κοιμητήρια μετατράπηκε ο χώρος πίσω από το καφενείο του Σακκά, μετά την αλάνα και το ρέμα, στη σημερινή συμβολή των οδών Λεωνίδα Ιασονίδη και 28ης Οκτωβρίου. Αργότερα, έγινε χρήση του χώρου όπου βρίσκεται σήμερα το συγκρότημα Αβραμίδα και τελικά αυτά μεταφέρθηκαν στο σημείο που σήμερα βλέπουμε.

Το μάτι μας πιάνει πιάνει σιγά σιγά και το Κολέγιο Ανατόλια, που είχε αρχικά λειτουργήσει στη Μερζιφούντα του Πόντου, αλλά στα τέλη του 19ου αιώνα, λίγο πριν την καταστροφή του

1922 και την αναγκαστική ανταλλαγή των πληθυσμών μεταφέρθηκε κοντά στο Πανόραμα. Στους ξένους άρεσε πολύ η περιοχή και ζήτησαν να τους παραχωρηθεί για εγκατάσταση του κολεγίου. Παρά την αρχική άρνηση των κατοίκων η συμφωνία τελικά έγινε. Μάλιστα οι Αμερικάνοι έδωσαν ως αντάλλαγμα ηλεκτρικό ρεύμα, θα έφτιαχναν τους δρόμους και θα έφερναν και άλλο νερό και φωτισμό για τις ανάγκες των κατοίκων. Όλες οι εργασίες θα γίνονταν από εργάτες του Αρσακλί και όσα παιδιά τελείωναν το δημοτικό θα τους έδινε το κολέγιο την ευκαιρία να σπουδάσουν δωρεάν.

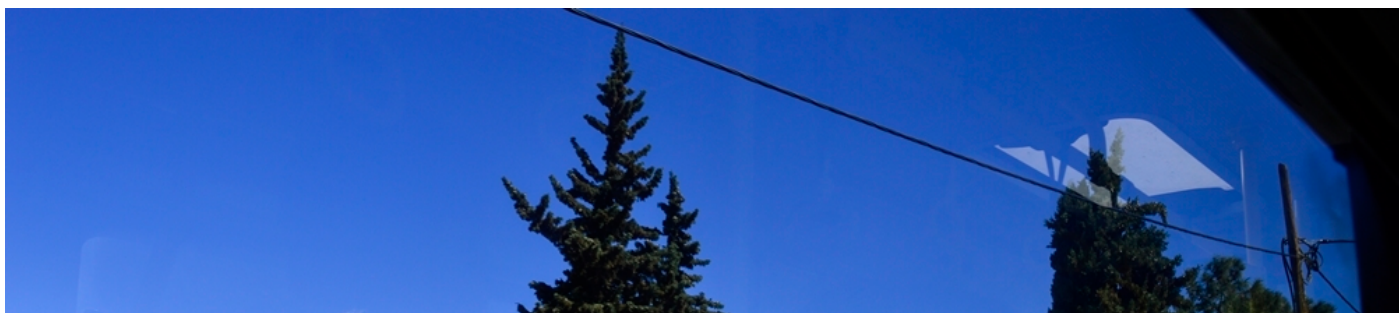

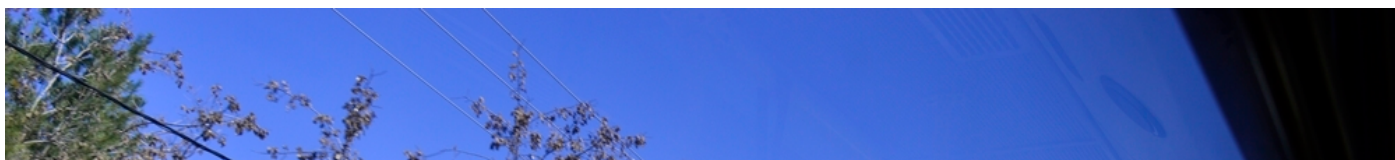
Σ' έναν καταπράσινο λόφο θυμάμαι τα Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος που δίνουν το ζωντανό "παρών" στα εκπαιδευτικά δρώμενα της Θεσσαλονίκης εδώ και 40 χρόνια. Ανήκουν στον ομώνυμο Σύλλογο της πόλης μας και έχουν ιδρυθεί από τον **Λεωνίδα Παρασκευόπουλο**, μακαριστό Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης.

Μια βόλτα με το 58 και νιώθεις προς το τέλος της διαδρομής πως είσαι διακοπές κάπου στην ύπαιθρο με τις βίλες και τα αρχοντικά εξοχικά να είναι αραδιασμένα το ένα μετά το άλλο. Περνάς ξυστά στην κυριολεξία από τη φύση που, αν τα παράθυρα ήταν ορθάνοιχτα, θα ήθελες εν κινήσει να βγάλεις τη μύτη σου έξω και να μη σταματήσεις ούτε λεπτό να εισπνέεις τον καθαρό αέρα. Αυτό είναι ίσως και το πιο αβανταδόρικο στοιχείο αυτής της περιοχής της πόλης. Δεν είναι τόσο οι εκκλησίες και τα μνημεία- για εμένα τουλάχιστον-, είναι το πράσινο, που στο Πανόραμα έχει χαριστεί και με το παραπάνω.

*Με πληροφορίες από το βιβλίο ΠΑΝΟΡΑΜΑ: Η ζωή μέσα από αναμνήσεις, Καταγραφές από τον Νίκο και την Αφροδίτη Τελίδη, 2η Έκδοση, Θεσσαλονίκη 2007.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

newchic.com

Επιστρέφει η τάση που σάρωσε
πέρυσι το καλοκαίρι στις παρέες
της πόλης

Ο stalker της Σάντρα Μπούλοκ
βρέθηκε νεκρός στο σπίτι του

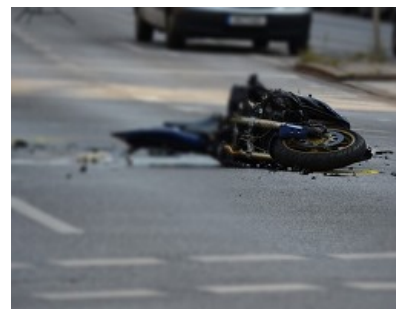

Πορεία με ποδήλατα για να γίνει η
Θεσσαλονίκη μια πόλη ασφαλής

EngageYa

Εσύ ήξερες τι συμβολίζει το
πρωτομαγιάτικο στεφάνι;

Νεκρός ένας 29χρονος στην οδό
Λαγκαδά

Share this:

